

Kiról fogunk énekelni a 2024-es esztendőben?

Előfohász: „Féljétek az Urat, ti, szentjei, mert nem szűkölködnek az istenfélők. Jöjjetek, fiaim, hallgassatok rám, megtanítalak benneteket az Úr félelmére. Ki az az ember, akinek tetszik az élet, és szeretne jó napokat látni (Zsolt 34,10. 12-13)?”
Ámen.

Gyülekező ének: 282. dicséret: „Nékünk születék mennyei király...”

Fennálló ének: 191. dicséret: „Ez esztendőt áldással...”

Fő ének: 284. dicséret: „Áldjuk a nagy Isten jóságát...”

Köszöntés: „Ó, Isten gazdagságának, bölcsességének és ismeretének mélysége! Mily megfoghatatlanok az ő ítéletei, és mily kikutathatatlanok az ő útjai! Mert „ki értette meg az Úr szándékát, vagy ki lett az ő tanácsadója? Vagy ki előlegezett neki, hogy vissza kellene fizetnie?” Bizony, őtöle, őáltala és őreá nézve van minden: övé a dicsőség mindörökké. Ámen (Róm 11, 33-36).”

Lekció: János evangéliuma 4. fejezet 1-10. versei: *„Amikor pedig megtudta Jézus, hogy a farizeusok meghallották, hogy ő több tanítványt szerez és keresztel, mint János – bár maga Jézus nem keresztelt, hanem a tanítványai –, elhagyta Júdeát, és elment ismét Galileába. Samárián kellett pedig átmennie, és így jutott el Samária egyik városához, amelynek Sikár volt a neve. Ez közel volt ahhoz a birtokhoz, amelyet Jákób adott fiának, Józsefnek. Ott volt Jákób forrása. Jézus az úttól elfáradva leült a forrásnál; az idő délfelé járt. Egy samáriai asszony jött vizet meríteni. Jézus így szólt hozzá: Adj innom! Tanítványai ugyanis elmentek a városba, hogy ennivalót vegyenek. A samáriai asszony ezt mondta: Hogyan? Te zsidó létedre tőlem kérsz inni, mikor én samáriai vagyok? Mert a zsidók nem érintkeztek a samáriaiakkal. Jézus így válaszolt: Ha ismernéd az Isten ajándékát, és hogy ki az, aki így szól hozzád: Adj innom! – te kértél volna tőle, és ő adott volna neked élő vizet.”*

Előima: Köszönjük Istenünk, szerető és irgalmas jó Atyánk, hogy a vak homályból Te vezetsz az ég felé. Úgy érkezel hozzánk minden nap, minden órában, minden percben, hogy megérezzük, Te vagy a méltó arra, hogy Rólad zengjen dicséretünk és Téged tiszteljen egész bensőnk. Olyan nehéz sokszor megnyitni a szánkat új énekekre és új dicséretmondásra. Annyit spórolunk azon, hogy Téged magasztaljunk és dicsőítsünk. Aki azonban ismer Téged, drága Jézus, Annak szívéből és lelkéből nem fogy ki a hálaének. Új évet, új kezdetet jöttünk fel kérni Tőled, áldásaidba akarunk elmerülni, de szívünk tele van aggodalommal, kérünk vedd el azokat. Add, hogy a félelem és a rettegés helyett Rád bízunk magunkat, a sok orvosi diagnózisunkat látva, az áldott Orvosnak adjuk át egész

életünket és leleteinket. Kezedre bízunk lelkünket, mert Te váltasz meg bennünket. Kérünk, jöjj hát élő Igéddel, és szabd át a mi terveinket. Nyiss utat szabadon áramló kegyelmednek életünkben, hogy nem önmagunkra nézzünk, hanem Rád, Aki nagyobb vagy a mi szívünkénél. Felséges Istenünk az Úr Jézus Krisztusban, kérünk, szólj, mert hallják a Te szolgálóid és add meg nekünk, hogy hittel és reménységgel belekapaszkodjunk abban az irgalomba, amely Általad valóság és Benned elnyerhető. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 285. dicséret 4. verse: „Adj minékünk megújult szívet...”

Textus: Zsoltárok könyve 98. fejezete 1. verse: *„Zsoltár. Énekeljete az Úrnak új éneket, mert csodákat tett! Szabadulást szerzett jobbjá, az ő szent karja. Megmutatta szabadító erejét az Úr, a népek szeme előtt nyilvánvalóvá tette igazságát. Hűséggel és szeretettel gondolt Izráel házára, és látták a földön mindenütt Istenünk szabadítását. Ujjongjatok az Úr előtt az egész földön! Öröendezve vigadjatok, zsoltárt énekeljete! Énekeljete az Úrnak hárfakíséréttel, hárfakíséréttel zengő éneket! Harsonákkal és kürtzengéssel ujjongjatok a király, az Úr előtt! Zúgjon a tenger a benne levőkkel, a földkerekség és a rajta lakók! Tapsoljanak a folyók, a hegyek mind ujjongjanak az Úr előtt, mert eljön, hogy ítélkezze a földön. Igazságosan ítéli a világot, pártatlanul a népeket.”*

Hálaadással jövő keresztyén gyülekezet, drága testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Ez a zsoltár senki zsoltára és mégis mindenkié. Az egész világe és a benne élő egyéné, mert Isten éppen Igéjén keresztül adja meg az alaphangot ez év első napján, hogy az ember énekeljen. Minden korban nagyon szeretünk énekelni. A gyermekek hangja megmelengeti a szívünket és balzsamként hat lelkünkre. A felnőttek éneke komolyságra indít, a szépkorúak igényes felkészülése pedig elgondolkodtat. Életünk minden szakaszában sokat ad a keresztyén muzsika, de vajon a tartalom mennyire hatja át lelkünket? Újév van a zsoltáros pedig új ének éneklésére hív és késztet. 2024-es esztendő írunk, de vajon miről fogunk ebben az évben énekelni teljes szívünkéből, teljes lelkünkéből, teljes elménkéből, és teljes erőnkéből? A zsoltárosnak van egy tippje. Isten népét egyenesen és nyíltan felszólítja arra, hogy az Úr előtt új éneket énekeljen. Az új ének új korszakot jelent. Új idők jönnek, új életek támadnak és új lehetőségek valósulnak meg, de

nem mindegy, hogy *Kivel* az oldalunkon. Az új ének nem csak múltba tekintő és elmerengő mélabúságra hív: emlékezz Isten nagy tetteire, az Egyiptomból való szabadulásra és a babiloni fogságból való kimenekedésre, hanem azzal a meggyőződéssel élj, hogy Isten folytatja munkáját, az Ő művének a teljesség az alapja és a mi életünk megáldása a végcélja. Vajon elhisszük-e ezt? Vajon van-e ilyen bizodalom bennünk, amikor Isten szól: Jövök, itt vagyok és támogatlak. Vajon tudjuk-e, hogy Ő folyamatosan életünk munkálója és segítője? A hit nem időszakokhoz, hanem egyedül Istenhez köthető. Velünk jön az Úr az újévbe. Bennünket akar felemelni szabadító tetteivel az új évben is. Folytatni fogja mindazt, amit elkezdett bennünk. Isten folytatja irgalmas munkáját és szabadító művét, hogy lássuk mi illik a mi ajkunkra: „Víg hálaadás.” Isten ott folytatja ma, ahol tegnap abba hagyta. Erős karja, jobbja a mi támaszunk, mint egykor Izraelé volt. Mindig az élet megújulását munkálja. Minden körülményben jelen van. Az Ő tervei nincsenek lerajzolva, de mégis belső építésként úgy építkezik, hogy Szentlelkét ajándékozza nekünk. Megvalósítja a megváltás művét. Egyedül Ő méltó az új énekekre. Minden nemzet és minden nép erre eljuthat, de legfőképpen Isten népének a hitvallása ez kell, hogy legyen: Új ének a Szabadító Istennek, Aki erős, Aki fenséges, Aki változhatatlan, és mégis újat hoz elő, ha „*Benne élünk, vagyunk és mozgunk (ApCsel 17,28).*” Istenről énekelni új éneket, Istennek énekelni új éneket, Akinek a győzelmét látta, látta és látni fogja az egész világ. Az Úr ugyanis megismerteti magát nemcsak saját népével, hanem szabadító tervét a pogányok szívébe írja. Nemcsak a Sínai hegy az egyetlen hegy, ahol Isten megjelenik, de mai igénkben éppen fáradtan és szomjasan ott van Isten Fia Jákób forrásánál, és kész a Megváltó, egy samáriai asszonytól is vizet kérni. Ez a kegyelem. Isten mindenkinek elkészítette az új szívet és az új indulatot, mert új éneket énekelni, csak Jézus által ajándékozott új szívvel és új lélekkel lehet. Az örömhír nem korlátozható Jeruzsálemre, a Sionra, Izrael népére. Jézus éppen ezért lép ki minden korlát mögül, és leül Jákób kútjánál beszélgetni a samáriai

asszonnyal. Őt szólítja meg, mert őnála van korsó, ő jött vizet meríteni, ő áll oda, hogy igyon. Jézus azért jött, hogy minden nép Isten népéhez csatlakozzon. Jézus azért jött, hogy a kegyelem sokasodjék. Jézus azért van jelen mindenütt, hogy életet mentsen és új életet szerezzen. Samária pedig nem kivétel. Samária nem egy lezárt terület, ahová az Úr nem teheti be a lábát, hanem olyan szépen írja János: *„Samárián kellett pedig átmennie.”* Jézusnak ugyanis át kell mennie mindegyikünk életén, hogy ajkunk új éneket énekeljen. Ez az a szükség, amit mindenkinek meg kell ismernie. Szabadítóra van szükségünk. Igazsága nyilvánvalóvá kell, hogy váljon előttünk. Sok aggkorú testvér kiszolgáltatót. Sokan idősek otthonában tengődnek. Sokan egyedül gyermekek és unokák nélkül. De sokan családi támogatás nélkül, sokan egyedülállóként, vagy épp elváltként, egyedülálló anyaként és apaként harcolják meg a mindennapokat. Ki ad szabadulást? Ki ad megnyugvást a léleknek? Egyedül a szabadító Isten. Olyan sok a volna a mai újszövetségi igében, de Jézus nem azt látja, ami elválaszt, ami szétszakít, ami egyedülállóvá tesz, hanem Ő ajándék akar lenni mindenki számára. Jézus Isten legteljesebb ajándéka, és aki felismeri Benne az Úr szabadítását, kegyelmét, annak már nem lesznek gátjai, mély szakadozott hullámai, abban már nem él tovább a görcsös megfelelés, a nélkülözés, a sok akadály és aggály, hanem leül és végig hallgatja Jézust, Isten áldott ajándékát. Jézus ugyanis úgy kommunikál, mintha emberként neki lenne szüksége a vízre a tikkasztó hőségben, de Istenként Ő ad mindenkinek ingyen élő vizet. Ő a megnyugvás forrása. Ő a hűséges és szeretetteljes Úr ikonja. Ő az, Aki előbb szeretett. Ha megkérdezném Tőletek, hogy ki szeret titeket a legjobban és Ki az, Aki nem csapott be titeket soha, akkor bizonyára elgondolkodnátok azon a személyen. Jahve Izráelt nagyon szerette. Mindent megtett értük. Mindig velük volt, mindig mellettük állt, de az Úr egy idő után népe mellé más népből és más nemzetből is támasztott magának fiukat és leányokat. Az egész világ az Övé. Ő nincs gátolva abban, hogy szóljon, hogy kommunikáljon. Neki nincs megkötve a

keze, hogy másképp cselekedjen. János evangéliuma hosszú beszélgetéseket rögzít, ahol a személyek Jézus közelében megváltoznak. A megváltozott életek alaphangja pedig az új ének. Ők Jézusra vannak hangolva. A Megváltottak éneke szól onnan legbelülről, mert átérezték és mai is átérzik, hogy egyedül Jézus Isten ajándéka. A megváltás és szabadulás öröme szinte feltör az ember szívéből. Ezt nem lehet véka alá rejteni, csak lámpatartóba helyezni, mint a gyertyát. Jézus elmozdít, Krisztus megmozgat, Ő beágyaz abba a közösségbe, ahol az új életek ismerik a Bárány énekét és hittel éneklük egy életen át a folyamatosan megújuló közösségben: *„Élek többé nem én, hanem él bennem a Krisztus (Gal 2,20).”* Az Úrnak való örvendezés tölti be mindazok szívét és lelkét, akik tudják, felismerték és megismerték, hogy Jézusnál van a kegyelem. Isten ugyanis Őbenne hozta helyre mindazt, ami válaszfal, határ és görcs az emberben. Figyeljük meg, hogy a samáriai asszony minden lehetséges okot felsorol, hogy miért nem lehet neki és Jézusnak beszélgetni, szóba állni, de Jézust semmi sem érdekli, az Urat hidegen hagyja az emberi kifogás, Ő kér, epedve hív, vár és szól, hogy mindenkinek élete legyen. Benne élet van, volt és lesz. Isten Benne és Általa helyrehozza az emberileg nehéznek bizonyult kapcsolatokat is, és épségben helyezi vissza a világba, hogy bizonyágtevő legyen. Így vállalhatunk mi is részt abból, hogy helyrerakott életekként most már csak Neki fogunk új éneket énekelni. Akinek osztályrésze az Úr, az kiveszi részét abban, hogy Isten fenséges tetteiről bizonyágot tegyen. Még a tenger is, amely a Szentírásban Isten legnagyobb ellensége, a káosz megtestesítője, Ő is hirdeti az Úr szabadító tetteit, mennyivel inkább mi, akiket megváltott és megszabadított. Isten minden látható és látszólagos ellensége, Őt magasztalja. Mindenki Istennek örvend: a tenger zúg, a folyók tapsolnak, éppen ezért mi is sorakozzunk fel az Úr teremtett világa mellé, és mondjuk el Neki énekszóban, hogy kicsoda Ő számunkra. Egyetemes Egyházunk a 2024-es esztendőit Szenci Molnár Albert emlékévének hirdette meg, amelyben ajánlja, hogy ne feledkezzünk meg a zsoltárainkról és tanuljuk, sőt

minden istentiszteleten énekeljük őket. Pál apostol buzdít: *„Krisztus beszéde lakjék bennetek gazdagon úgy, hogy tanítsátok egymást teljes bölcsességgel, és intsétek egymást zsoltárokkal, dicséretekkel, lelki énekekkel; hálaadással énekeljétek szívetekben Istennek (Kol 3,16).“* Kiről szeretnénk énekelni ebben az újévben? Válasszuk Istent, Aki mellettünk döntött és értünk adta egyszülött Fiát, és az Ő ajándéka nyilvánvaló az egész világ számára. Ámen.

Utóima: „Igazságos Atyám, a világ nem ismert meg téged, de én megismertelek, és ők is felismerték, hogy te küldtél el engem. És megismertettem velük a te nevedet, és ezután is megismertetem, hogy az a szeretet, amellyel engem szerettél, bennük legyen, és én is őbennük (Jn 17, 25-26).“

„Éppen ezért meg vagyok győződve arról, hogy aki elkezdte bennetek a jó munkát, elvégzi Krisztus Jézus napjára (Fil 1,6).“

„Tudom, Uram, hogy az ember nem ura élete útjának, és aki azon jár, nem maga irányítja lépteit (Jer 10,23)!“

„Uram, kegyelmed betölti a földet. [...] Taníts engem helyes értelemre és ismeretre, mert hittel fogadtam parancsolataidat. Mielőtt nyomorúság ért, tévelyegtem, de most megtartom beszédedet. Jó vagy te, és jót teszel, taníts engem rendelkezéseidre (Zsolt 119, 64a. 66-68)!“

„Ezért tehát mi is, akiket a bizonyágtévőknek ekkora fellege vesz körül, tegyünk le minden ránk nehezedő terhet és a bennünket megkörményező bűnt, és állhatatossággal fussuk meg az előttünk levő pályát. Nézzünk fel Jézusra, a hit szerzőjére és beteljesítőjére... (Zsid 12,1-2).“

„Hallgass az Úr szavára, amelyet most mondok neked, akkor jól jársz, és életben maradsz! De ha nem akarsz kimenni, megmutatta nekem az Úr, hogy akkor mi történik:... (Jer 38,20b-21).“ **Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok...**

Adakozás: „Ne késs jót tenni a rászorulóval, ha módodban van, hogy megtedd (Péld 3,27)!“

Áldás: „Nem szégyellem, mert tudom, kiben hiszek, és meg vagyok győződve, hogy neki van hatalma arra, hogy a rám bízott kincset megőrizze arra a napra. (II Tim 1,12).“ Ámen.

Záró ének: 98. zsoltár: „Énekeljétek új éneket...“